

1. TĒMA 28. JŪNIJS – 4. JŪLIJS

MŪSU MĪLOŠAIS DEBESU TĒVS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 7:9-11, Jāņa 14:8-10, Lūk. 15:11-24, Mat. 6: 25-34, Ebr. 9:14.

ATMIŅAS PANTS:

„Redziet, cik lielu mīlestību Tēvs mums ir dāvājis, ka tiekam saukti Dieva bērni un tādi arī esam. Pasaule mūs neatzīst, tādēļ ka tā nav atzinusi viņu.” (1. Jāņa 3:1)

Jēzus priecīgs runāja par Dievu kā Tēvu. Saskaņā ar evaņģēlijiem, Jēzus Dievu nosauca par Tēvu vairāk nekā 130 reizes. Dažādās situācijās Viņš pievienoja apzīmētājus: „Debesu Tēvs” (Mat. 6:14), „dzīvais Tēvs” (Jāņa 6:57), „Svētais Tēvs” (Jāņa 17:11) un „taisnais Tēvs” (Jāņa 17:25). Vārds apraksta tuvās saites, kam vajadzētu mūs savienot ar savu Kungu.

Parasti vārds „tēvs” nozīmē mīlestību, aizsardzību, drošību, uzturēšanu un ģimenes identitāti. Tēvs dod vārdu ģimenei un satur kopā tās locekļus. Mēs varam baudīt šos un citus labumus, ja pieņemam Dievu par savu Debesu Tēvu. Lai gan ir tik svarīgi, lai mēs pazītu Tēvu, mūsu mērķim nevajadzētu būt tikai intelektuālām un teorētiskām zināšanām. Bībelē kādu pazīt nozīmē personīgas, tuvas attiecības ar viņu. Cik daudz vairāk tas attiecas uz mūsu Debesu Tēvu!

Šajā nedēļā mēs pētīsim, ko Jēzus mācīja par mūsu Tēvu un par Viņa bezgalīgo mīlestību pret mums. Mēs arī aplūkosim Tēva ciešās attiecības ar Dēlu un ar Svēto Garu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 5. jūlijā!

Mūsu Tēvs debesīs

Vārds „Tēvs” nebija jauns Dieva apzīmējums. Vecajā Derībā dažreiz Viņš ir atklāts kā mūsu Tēvs (Jes. 63:16, 64:8, Jer. 3:4, 19, Ps. 103:13). Tomēr tas nebija visbiežāk izmantotais Viņa apzīmējums. Israēlam Dieva vārds bija YHWH (to, iespējams, izrunāja „Jahve”), kas Vecajā Derībā minēts vairāk nekā 6800 reizes. Jēzus nāca atklāt to pašu Dievu – JHWH. Viņa misija bija padarīt pilnīgu Dieva atklāsmi Vecajā Derībā. To darot, Viņš atklāja Dievu kā mūsu Debesu Tēvu.

Jēzus skaidri atklāja, ka Tēvs ir „debesīs”. Šo patiesību ir svarīgi atcerēties, lai būtu pareiza attieksme pret Dievu. Mums ir mīlošs Tēvs, kas ir norūpējies par Savu bērnu vajadzībām. Vienlaikus mēs atzīstam, ka šis mīlošais Tēvs ir Debesīs, kur Viņu pielūdz miljoniem eņģeļu, jo Viņš ir vienīgais Universa Valdnieks – svēts un visvarens. Fakts, ka Viņš ir mūsu Tēvs, aicina mūs tuvoties Viņam ar bērna uzticību. No otras puses, patiesība, ka Viņš ir Debesīs, atgādina mums Viņa pārdabiskumu un vajadzību pielūgt Viņu godbijīgi. Ja mēs kādu no šiem aspektiem uzsvērsim vairāk nekā pārējos, tad nonāksim pie izkropļotas Dieva izpratnes ar tālejošām sekām mūsu praktiskajai ikdienas dzīvei.

Izlasi Mat. 7:9-11! Ko tas mums stāsta par to, kā tēvi var atspoguļot Debesu Tēva raksturu? _____

_____

Visiem nav bijis mīlošs, gādīgs tēvs. Dažādu iemeslu dēļ daži pat varbūt nepazīst savu tēvu. Tāpēc viņiem gandrīz neko neizsaka Dieva apzīmējums „mans Tēvs”. Tomēr mums visiem ir priekšstats par to, kādam vajadzētu būt labam laicīgajam tēvam. Bez tam varbūt mēs pazīstam kādu, kam ir laba tēva rakstura īpašības.

Mēs zinām, ka laicīgie tēvi ir tālu no pilnības, bet mēs arī zinām, ka mīlam savus bērnus un, neskatoties uz mūsu trūkumiem, cenšamies sniegt viņiem labāko, ko spējam. Iedomājies, ko tad mūsu Tēvs debesīs var izdarīt mūsu labā!

Ko tev personīgi nozīmē uzrunāt Dievu kā „mans Debesu Tēvs”? Ko tam vajadzētu nozīmēt tavā dzīvē? _____

_____

Dēla atklāts

Runājot par Tēvu, Jānis saka: „Dievu neviens nekad nav redzējis.” (Jāņa 1:18) Kopš krišanas Ādama un Ievas grēks ir bijis mūsu traucēklis Dieva iepazīšanā. Mozus gribēja redzēt Dievu, bet Kungs viņam paskaidroja: “Tev neredzēt manu vaigu, jo neviens cilvēks neredzēs mani, palikdams dzīvs!” (2. Moz. 33:20) Neskatoties uz to, mūsu prioritātei vajadzētu būt iepazīt Dievu, jo mūžīgā dzīvība ir Tēva pazišana (Jāņa 17:3).

Ko mums īpaši jāzina par Dievu? Skat. Jer. 9:23, 24! Kāpēc mums to ir svarīgi zināt? _____

Lielajā cīņā sātana galvenais uzbrukums ir vērsts pret Dieva raksturu. Velns ir pielicis visas savas pūles, lai pārliecinātu ikvienu, ka Dievs ir savtīgs, bargs un patvaļīgs. Vislabākais veids, kā stāties pretī šai apsūdzībai, bija dzīvot virs zemes, lai parādītu apsūdzības nepatiesību. Jēzus nāca, lai atklātu Dieva dabu un raksturu, kā arī lai izlabotu izkropļoto priekšstatu, kāds daudziem bija izveidojies par Dievu Tēvu. „Vienpiedzimušais Dievs, kas ir pie Tēva krūts, Viņu ir atklājis.” (Jāņa 1:18)

Izlasi Jāņa 14:8-10! Ievēro, cik maz mācekļi zināja par Tēvu pēc tam, kad bija pavadījuši kopā ar Jēzu vairāk nekā trīs gadus. Ko mēs varam mācīties savai dzīvei no viņu izpratnes trūkuma? _____

Jēzus bija noskumis un pārsteigts, dzirdot Filipa jautājumu. Viņa maigais rājiens patiesībā atklāj Viņa pacietīgo mīlestību pret Saviem neapķērīgajiem mācekļiem. Jēzus atbilde bija apmēram šāda: Vai tas ir iespējams, ka pēc staigāšanas kopā ar Mani, dzirdēdams Manus vārdus, redzēdams Manus brīnumus, pabarojot pūli, dziedinot slimos un uzmodinot no mirušajiem, tu Mani nepazīsti? Vai tas ir iespējams, ka tu neatpazīsti Tēvu darbos, ko Viņš caur Mani dara?

Mācekļu neveiksme, iepazīstot Tēvu caur Jēzu, nenozīmē, ka Jēzus Tēvu atklāja nepareizi. Tieši otrādi, Jēzus bija pārliecināts, ka Viņš ir piepildījis Savu misiju atklāt Tēvu daudz pilnīgākā veidā, nekā tas bija redzēts jebkad agrāk. Tāpēc Viņš varēja teikt mācekļiem: „Ja jūs pazīstat mani, jūs pazīsiet arī manu Tēvu. .. Kas mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu.” (Jāņa 14:7, 9)

Mūsu Debesu Tēva mīlestība

Jēzus nāca, lai vēlreiz uzsvērtu to, ko Vecā Derība jau bija apstiprinājusi: Tēvs mūs uzlūko ar nesalīdzināmu mīlestību (Jer. 31:3, Ps. 103:13).

„Redziet, cik lielu mīlestību Tēvs mums ir dāvājis, ka tiekam saukti Dieva bērni.” (1. Jāņa 3:1) Pārsteidzoši, ka Visvarenais Dievs, kas valda milzīgajā Universā, ļauj mums, nenozīmīgiem un nožēlojamiem grēciniekiem, kas dzīvo uz sīkas planētas miljardiem galaktiku vidū, saukt Viņu par Tēvu. Viņš tā dara tāpēc, ka mūs mīl.

*Kādu augstāko pierādījumu Tēvs ir mums devis, lai parādītu Savu mīlestību?
Sk. Jāņa 3:16, 17.* _____

Kristus netika piesists pie krusta, lai radītu Tēva sirdī mīlestību pret cilvēci. Jēzus salīdzinošā nāve nebija līdzeklis, lai pārliecinātu Tēvu mīlēt mūs. Tas notika tāpēc, ka Tēvs jau mūs mīlēja, pat pirms vēl bija likti pamati pasaulei. Vai var būt vēl lielāks pierādījums Viņa mīlestībai par Jēzus upuri pie krusta?

„Tēvs mīl mūs nevis lielā salīdzināšanas upura dēļ, bet Viņš ir nodrošinājis salīdzināšanu, jo mīl mūs.” (E. Vaita „Ceļš pie Kristus”, 13. lpp.)

Dažiem ir tieksme domāt, ka Tēvs mūs mīl negribīgi. Neskatoties uz to, fakts, ka Jēzus ir mūsu starpnieks, nenozīmē, ka Viņam ir jāpierunā Tēvu mīlēt mūs. Kristus pats izkliedēja šo nepareizo domu, sakot: „Tēvs pats jūs mīl.” (Jāņa 16:27)

Izlasī Lūk. 15:11-24 un pārdomā tēva mīlestību pret pazudušo dēlu! Izveido sarakstu ar daudzajiem pierādījumiem, kas dēlam liecināja par tēva mīlestību!

Kādā veidā katrs no mums var būt līdzīgs pazudušajam dēlam? Kā tu esi piedzīvojis kaut ko līdzīgu? _____

Mūsu Debesu Tēva iejūtīgās rūpes

Ir svarīgi zināt, ka par mums rūpējas. Pat ja arī daži cilvēki ir vienalzīgi un nevērīgi pret mums, Jēzus mācīja, ka mūsu Debesu Tēvs rūpējas par mums visos iespējamajos veidos. Viņa žēlastība un maigums nav atkarīgi no kāpumiem un kritumiem, kas ir tik raksturīgi cilvēka dabai. Viņa mīlestība ir pastāvīga un nemainīga, neskatoties uz apstākļiem.

Izlasi Mat. 6:25-34! Kādus iedrošinājuma vārdus mēs varam šeit atrast? Kā mēs varam mācīties labāk uzticēties Dievam, kā Viņš ir atklāts šajos pantos?

„Mūsu piedzīvojumos nav tik tumšas nodaļas, ko Viņš nevarētu izlasīt. Nav tik lielu sarežģījumu, ko Viņš nevarētu atrisināt. Vismazākajam no Viņa bērniem nevar notikt nekāda nelaime, dvēseli nevar mocīt rūpes vai ielīksmot prieks, neviena sirsnīga lūgšana nevar izlauzties no lūpām, ko neievērotu mūsu Debesu Tēvs vai uz ko Viņš tūlīt neatsauktos. „Viņš dziedē salauztas sirdis un remdē laužu sāpes.” (Psalmi 147:3) Sakari starp Dievu un ikvienu cilvēku ir tik nopietni un pilnīgi, it kā nebūtu nevienas citas būtnes virs zemes, kurai arī vajadzīga Viņa modrā gādība, nevienas citas dvēseles, par kuru Viņš nodevis savu mīļoto Dēlu.” (E. Vaita „Ceļš pie Kristus”, 100. lpp.)

Lasot visus šos iedrošinājuma vārdus, mēs nevaram ignorēt faktu, ka mūs piemeklē traģēdijas un ciešanas. Šodienas pantos Jēzus runāja par to, ka „katrai dienai pietiek savu bēdu” (Mat. 6:34), kas ietver to, ka ne viss mūsu dzīvē ies gludi. Mums ir jādzīvo ļaunajā pasaulē ar tās bēdīgajām sekām. Bet šeit ir izteikta doma, ka, pat piedzīvojot to visu, mēs varam būt droši par Tēva mīlestību uz mums – mīlestību, kas mums ir atklāta tik daudzos veidos, no kuriem vislielākais – krusts. Tāpēc cik svarīgi, ka mēs pastāvīgi atceramies sava Debesu Tēva dāvanas un svētības! Citādi mēs varam ātri zaudēt drosmi, kad ļaunais mūs satriec, kas nenoliedzami notiek.

Kādos veidos krīzes brīdī tu vari ieraudzīt Dieva mīlestības realitāti savā dzīvē? Ko tu esi mācījies no šādas pieredzes, un ko vari līdzdalīt kādam, kas arī cīnās, bet apšaubā Dieva mīlestības realitāti?

Tēvs, Dēls un Svētais Gars

Jēzus dažādos veidos mācīja un parādīja, ka Dievību veido trīs dievišķas Personas: Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Lai gan mēs nevaram ar prātu izskaidrot šo patiesību, mēs to pieņemam ticībā (līdzīgi daudzām citām Rakstos izskaidrotajām patiesībām), un kopā ar Pāvilu mēs cenšamies „izprast Dieva noslēpumu” (Kol. 2:2). Tas ir, lai gan mēs daudz ko nesaņemam, mēs varam meklēt ticībā, paklausībā, lūgšanās un pētīt Rakstus, lai iemācītos arvien vairāk.

Trīs dievības personas aktīvi darbojās Jēzus dzīves izšķirošos brīžos.

Apkopojiet katra lomu šajos notikumos:

Dzimšana: Lūk. 1:26-35 _____

_____

Kristības: Lūk. 3:21, 22 _____

_____

Krustā sišana: Ebr. 9:14 _____

_____

Kad Jēzus zemes kalpošana tuvojās noslēgumam, Viņš apsolīja Saviem satrauktajiem mācekļiem, ka sūtīs Svēto Garu. Šeit mēs atkal redzam, ka trīs dievības Personas darbojas kopā. „Es lūgšu Tēvu,” Jēzus viņiem apsolīja, „Viņš jums dos citu Aizstāvi, lai tas būtu pie jums mūžīgi, patiesības Garu.” (Jāņa 14:16, 17, sk. arī Jāņa 14:26)

Jēzus paskaidroja, ka starp trim dievišķajām Personām pastāv pilnīga saskaņa un sadarbība, glābjot cilvēci. Kā Dēls pagodina Tēvu, atklājot Viņa mīlestību (Jāņa 17:4), tā Svētais Gars pagodina Dēlu, arī atklājot Viņa žēlastību (un mīlestību) pasaulei. (Jāņa 16:14)

Padomā, kuru patiesību vēl ir grūti aptvert ar prātu. Vienlaikus pārdomā, cik daudz lietu ir dabas pasaulē, ko arī ir grūti aptvert. Ko šiem noslēpumiem vajadzētu mums stāstīt par mūsu ierobežoto domāšanu un vajadzību dzīvot ticībā? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā! _____

_____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita „Liecības draudzei”, 8. sēj. nodaļa „Personīgs Dievs” 263.-278. lpp.

„Lai stiprinātu mūsu uzticību Dievam, Kristus mums māca Viņu uzrunāt jaunā vārdā, vārdā, kurš saistīts ar cilvēka sirdij vismīļākajām asociācijām. Viņš mums dāvina priekšrocību bezgalīgo Dievu saukt par savu Tēvu. Šis vārds, ar kuru mēs Viņu uzrunājam un ar kuru runājam par Viņu, liecina par mūsu mīlestību un uzticību Viņam, bet no Viņa puses — par apņemšanos un par attiecībām ar mums. Kad mēs to izrunājam, lūgdami pēc Viņa labvēlības un svētībām, tad tas Viņa ausij ir kā mūzika. Lai mēs nedomātu, ka, saucot Viņu šajā vārdā, mēs pārāk daudz uzdrīkstamies, Viņš šo aicinājumu ir atkārtojis vēl un vēl. Viņš vēlas, lai mēs pierastu pie šāda uzrunas veida.

Dievs uz mums noraugās kā uz saviem bērniem. Viņš mūs ir atpircis no bezrūpīgās pasaules un izredzējis, lai mēs kļūtu par ķēnišķīgās ģimenes locekļiem, par Debesu Ķēniņa dēliem un meitām. Dievs mūs aicina uzticēties Viņam dziļāk un stiprāk, nekā bērns uzticas savam tēvam virs zemes. Vecāki mīl savus bērnus, taču Dieva mīlestība ir lielāka, plašāka un dziļāka, nekā spēj būt cilvēka mīlestība. Tā nav aptverama.” (E. Vaita „Kristus līdzības” 141., 142. lpp.)

„Mūsu Debesu Tēvs ir izteicis savu mīlestību pret mums personīgi pie Golgātas krusta. Tēvs mīl mūs, Viņš ir līdzjūtības un maigas žēlastības pilns.” (E. Vaita „The Signs of the Times”, 1889. gada 30. sept.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ja kāds tev stāsta, ka viņam vai viņai ir grūti uzticēties mīlošam Dievam un uzticēties Viņam kā Debesu Tēvam tāpēc, ka ir slikta pieredze ar laicīgo tēvu, kā tu varētu palīdzēt šim cilvēkam mīlēt Dievu un iegūt uzticību Viņam?

---

2. Mēs zinām, ka Dievs mūs mīl. Tad kāpēc ir ciešanas?

---

3. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz ceturtdienas pēdējo jautājumu!

---

4. Pārdomā, cik neticami liels ir Universs! Pārdomā arī to, ka Jēzus, kas to radīja, arī nomira par mums pie krusta. Kā saprast šo neticamo cerības pilno ziņu? Kā mēs varam mācīties katru brīdi priecāties par šo pārsteidzošo Dieva mīlestības atklāsmi?
